

עפ"ת 62871/05/16 - רשידי פאזל יצחק - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 62871-05-16 רשידי פאזל יצחק נ' מדינת ישראל
ת.ז. 10803-03-16
011966587

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
רשידי פאזל יצחק - נוכח
על-ידי ב"כ עו"ד יורוביצקי
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ראאד ענוז

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער נרשם דו"ח תנועה על-ידי שוטר, אותו קיבל לידו ונדרש להתייבב דיון בבית משפט לתעבורה בת"א-יפו לפני כב' השופטת סגנית הנשיאה נ. פראג-לבוא ביום 07.04.16 על עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה, כלומר, נהיגה ללא רישיון נהיגה. יצוין, כי למערער היה רישיון נהיגה אך הרישיון לא התאים לסוג הרכב, למשקלו ולמספר הנוסעים שבו. מבחינה בטיחותית החשיבות היא לשאלת הנוסעים, מדובר ברכב המסיע ילדים - היה מותר למערער להסיע שמונה ילדים או נוסעים והוא הסיע תשעה.

על הדו"ח, כאמור, נרשם שעל המערער להתייבב ביום 07.04.16. לטענת המערער, משום שלא היה משויך לכל אחת מהספרות ציון במילים "יום" "חודש" ו"שנה", טעה לחשוב כי הוא מוזמן ליום העצמאות של ארה"ב, דהיינו 04.07.16, ולכן לא בא. מנהגו הוא, כך טען, לקרוא רק את התאריכים העבריים, וכך קרא גם את התאריך בטעות.

בית משפט קמא, בצדק, הרשיע את המערער בהיעדרו, גזר את דינו, בין היתר, לשנת פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס בשיעור של 3,000 ₪, שהיה צריך להיות משולם עד יום 01.06.16.

אומר, שבמסגרת הערעור, בעקבות בקשתו לביטול פס"ד לפני בית משפט קמא שנדחתה, רוב טענות המערער אין להן בסיס, בוודאי כך כשלא שילם את הקנס שנדרש היה לשלם. את הרישיון אמנם הפקיד, אך יש עיכוב ביצוע שניתן ביום 31.05.16, כאשר הרישיון הופקד ביום 22.05.16.

הנני דוחה מכל וכל את טענת הטעות בקריאת התאריך. המערער, כשנשאל היום בדיון מה התאריך העברי, לא ידע לומר.

הקושי שהנני נתקל בו הוא שהעונש שהוטל על המערער בנסיבות העבירה הוא עונש קשה ביותר של שנת פסילה בפועל, כאשר אין מדובר בנהיגה ללא רישיון בכלל, אלא בנהיגה ברישיון לא מתאים. בנוסף לכך, בית משפט קמא, בציינו את מתחם הענישה כתב **"מתחם הענישה ההולם הינו מאסר מותנה, פסילה ממושכת בפועל, פסילה מותנית וקנס"** אך לא ביסס את הקביעות הללו על שום יסוד עובדתי או נסיבתי הקשור בעבירה.

אין ספק שמדובר במתחם ענישה רחב עד מאוד ללא גבולות, לא לכאן ולא לכאן, ואפשר לבחון בו מבלי התייחסות ספציפית לאיזה שהן נסיבות לפי סעיף 40"ד לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בנסיבות אלה, ולאחר היסוסים ובכפוף לכך שהמערער יישא בהוצאות משפט בסך של 2,000 ₪ אותם ישלם תוך 30 יום, הנני מקבל את הערעור, התיק יחזור לבית משפט קמא לשמיעת מענה מחודש.

בשולי הדברים, ומבלי שתהיה לדבר השפעה, אומר, שטען המערער טענה שובת לב בעניין היעדר התאריך העברי מדו"ח התנועה שקיבל המערער ומדו"חות שהמטרה נותנת בכלל. אחרי הכל בשנת 1998 חוקקה הכנסת "חוק השימוש בתאריך העברי, התשנ"ח - 1998" על-פיו מחויבת רשות ציבורית, דהיינו, המדינה ומוסדותיה גם כן, לציון תאריך עברי בכל מכתב. אין מדובר בנימוק לקבלת הערעור, אך הנני סבור שכדאי לתת את הדעת לעניין זה.

הערעור אפוא מתקבל בכפוף לתשלום ההוצאות. לא ישולמו ההוצאות - יחזור פסק דינו של בית משפט קמא על כנו.

ניתן והודע היום, י"ז סיוון התשע"ו,
23/06/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דויד